

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1981 m.

liepos

18 d.

Seštadienis

Nr. 84 (4277)

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

Javapjūtės baruose

Pirmieji grūdai jau aruoduose

Pasakoja VITALIJUS KALENDA, „Aušros“
kolūklo pirmininkas

Neveltui pėnai buvome nuvykę į broliskąją Estiją parsivežti Otrus miežių sėklas. Šios veislės javai paskatino mums javapjūtę išsivaikyti, leido išbandyti kombainus, prieš pradėdami pjauti stambiuosius javų masyvus.

Užvakar mūsų kombainininkas Kazys Satkus, nupjovęs sėklinį eraičiną, išvarė pirmąsias pradalgės miežių lauke. Gerai sureguliuotam kombainui stabdžiai neteko. Į bunkerį byrėjo brandūs grūdai, ne prastesni už tuos, kuriuos pėnai skyrė sėklai. Dabar šie grūdai džiūsta, vėdinami aktyviosios ventiliacijos.

Į pavakare ketvirtadienį pirmuosius bunkerius miežių prikūlė ir kombainininkai Pranas Budrys bei Julius Palskys. Kol kas dar neskubame nukirsti visų Otrus miežių laukų, laukiame, kad jie galutinai pribręstų ir visi tikty sėklai. Ateinančiais metais

esame pasiryžę šia veisle apseiti 100 ha ir aprūpinti jos sėkla kaimynus švedams. Sios veislės javai parūpins derlingų Gintarinių miežių sėklas.

Ateinančią savaitę praesime kirsti ir Nadios veislės miežius, sėtus pirmoje balandžio dekađoje. Į laukus išvaivuosime 10 kombainų. Kadangi kai kuriuose javų ploteliuose dirva yra permerkta ilgai trukusių lietu, tai šiuos plotelius pjaus kombainininkas Zenonas Keturakis, kurio kombainui uždėta pusiau vikšrinė važiuoklė. Reikalui esant, galėsime ir daliai kitų kombainų uždėti tokią pat važiuoklę arba sudvejinti ratus. Tačiau ankstesnių metų patirtis parodė, jog nėra reikalo daug kombainų nukreipti į imirkusių dirvų plotelius — tai tik trukdytu pjūties spartai. Labiau imirkusių dirvų pakraščiuose ir užkambiuose nukirs javus vienas du kombaini-

ninkai. Tik būtina atsižvelgti į tai, jog šių vyrų darbas lėtesnis ir sunkesnis, vadinas, ir atlyginimą už tą patį prikultų grūdų kiekį jie turi gauti 20–25 procentais didesni, negu kombainininkai, kertantys javus pagrindiniuose masyvuose.

Viso šiemet turime nukirsti 1120 ha javų, jų tarpe 600 ha miežių, 250 ha rugių. Pirmąją pjūties dieną iš kiekvieno hektaro prikūlėme po 30 cent. Taigi, laukiame gana svaraus derliaus, kuris į senuosius sandėlius gal būtų nesutūlęs. Grūdų laikymui laikinai pritaikysime nebaigtą statyti sandėlio patalpas.

Visus šiaudus norime kuo geriau išdžiovinti ir sunaudoti pašarui, todėl nesiruošame jų krauti į stirtas. Jų rinkimui naudosime tris presus. Valdantys naujus K-453 tipo presus mechanizatoriai Vidmantas Bražiūnas ir Bronius Paškonis per šienapjūtę kasdien spėdavo surinkti šieną kiekvienas nuo 15 hektarų. Šiaudų presavimas turėtų būti dar spartesnis. Lauke presuoti ryšulių krovimas bus mechanizuotas. Iš mažesnių plotelių šiaudus rinks ir presuos K-442 tipo presu Valentas Banys. Manome, jog šie trys vyrai per dieną sudoros šiaudus nuo 50 hektarų. Be to, Algio Paršuko kombainas agregatuotas su šiaudų smulkintuvu.

Smulkinti šiaudai bus vežami talpiomis priekabomis į daržinę arba į silosą transėja. Taigi, šiaudų doravimo grandis neturėtų atsilikti nuo javų kirtėjų.

Suvežus pirmuosius miežinius šiaudus, tuojau pat pradės skusti ražienas mechanizatoriai Vytautas Zvirblis ir Petras Rimas. Kiek vėliau į šį darbą įsijungs varuojantis galingas T-150K traktorių su plačiabariu skutiku Stasys Banys, o viso ražienų skutimo grandyje darbuosis 5 traktorininkai.

Per visą darbų metį laukuose budės techninio aptarnavimo ir gedimų šalinimo grandis, kuriai vadovaus meistras reguliuotojas Jonas Ziberkas.

Visi javų derlių dorojantys žmonės, taip pat ir silosų gamintojai, yra aprūpinami pietumis darbo vietoje. Kas savaitę susumuosime javų kirtėjų ir kitose grandyse dirbančių mechanizatorių socialistinio lenktyniavimo rezultatus, po savaitės pirmaujančio kombainininko laukų laiva papuoš pereina moji gairėlė.

Anksčiau pjūties startas kelia už visiemis kolūkiečiams. Esame įsitikinę, jog šių metų grūdų ir šiaudų derlių sudorose be nuostolių ir sukaupsime žienai pakankamą koncentratą bei stambiųjų pašarų išteklius.

Dėl kompleksinės žemių melioravimo programos

TSKP Centro Komitetas ir TSRS Ministrų Taryba priėmė nutarimą „Dėl 1981–1985 metų kompleksinės žemių melioravimo plėtojimo programos“.

Kad būtų įvykdyti TSKP XXVI suvažiavimo iškelti uždaviniai efektyviau naudoti drėkinamas bei nusaunintas žemes ir išspręsti aprūpinimo maisto produktais programą, TSKP CK ir TSRS Ministrų Taryba įpareigojo partinius ir tarybinius organus, atitinkamas ministerijas ir žinybas 1981–1985 metais žymiai padidinti šiose žemėse pašarinių grūdų, ypač kukurūzų ir sojos, gamybą, toliau plėtoti gyvulininkystės pašarų bazę, taip pat steigiant specializuotus pašarų gamybos ūkius, gaminti daugiau daržovių, cukrinių runkelių ir kitos žemės ūkio produkcijos.

Numatoma vienuoliktajame penkmetyje atiduoti naudoti 7,4 milijono hektarų drėkina-

my ir nusaunintų žemių. Planuojama kompleksiskai dirbti žemių melioravimo ir įsavinimo žemės ūkio reikams darbus, skirti ūkiams šiems tikslams traktorius, žemės ūkio mašinas, transporto priemones, mineralines trąšas, chemines ir biologines apsaugos priemones, steigti melioruotose žemėse specializuotas produkcijos gamybos ūkius, skyrius, brigadas, grandis, gerinti ir plėsti mokslinio tyrimo darbus. Ūkiuose, įsavinančiuose melioruotas žemes, turi būti paspartinta gyvenamųjų namų, gamybinių ir kultūrinių būtinųjų objektų statyba.

Pripažinta, kad reikia organizuoti kolūkių, tarybinių ūkių, kitų žemės ir vandens ūkio įmonių bei organizacijų kolektyvų sąjunginį socialistinį lenktyniavimą dėl efektyvesnio melioruotų žemių naudojimo.

(TASS-ELTA)

Susitikimas su ministru

Vieningos politinės dienos susirinkimą įžanginiu žodžiu pradėjo Vyno pramonės gamybinio susivienijimo direktoriaus pavaduotojas V. Petrošius.

Sitai susirinkusiųjų sutiktas pranešimas apie darbo kolektyvų vaidmens didinimą idėjiniame politiniame, darbiname ir doroviniame žmonių auklėjime, vykdamas Lietuvos Komunistų partijos 11-ojo plenumo nutarimą TSKP XXVI suvažiavimo nutarimu įvykdyti, padarė Lietuvos TSR Maisto pramonės ministras St. Dulskas.

Ministras St. Dulskas ir susirinkime dalyvavęs rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas A. Budavičius atsakė į susirinkusiųjų pateiktus klausimus.

B. Milaševičius

Žemdirbių „ačiū“ jaunimui

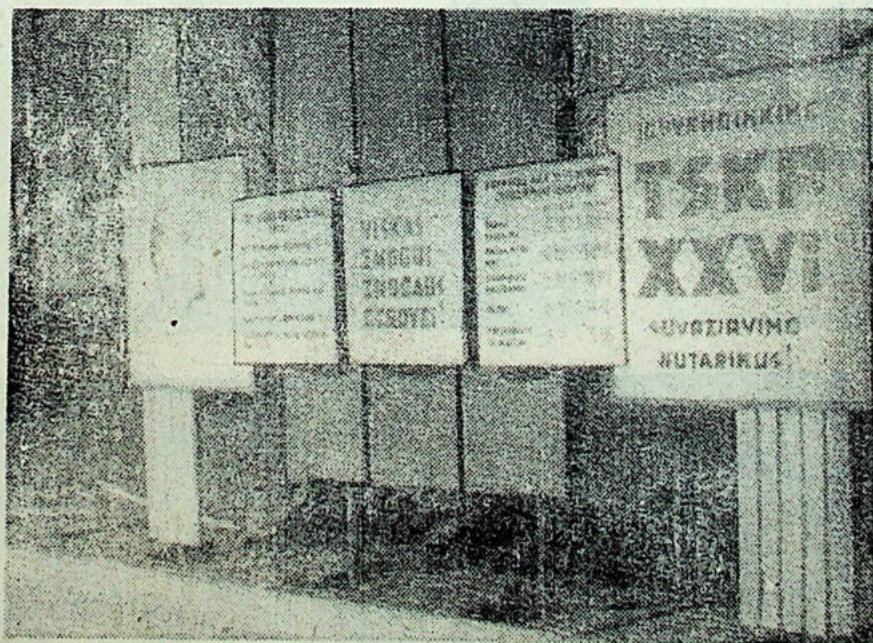
Graziai ir vešliai šią vasarą sužėlusios Anykščių rajono kolūkių bei tarybinių ūkių lankos. Sudorojant jų žaliąjį derlių, žemdirbiams daug pagelbėjo pramonės įmonių, įstaigų, atskirų organizacijų dirbantieji. Nuosalyje neliko ir jaunimas. LLKS rajono komiteto paragintas, jis taipogi atskubėjo į įtempto šienapjūtės darbų metio barus. Antai, Cerniachovskio kolūkio žemdirbiai su dėkingumu mini savalaikę ir išties nuosirdžią „Spartako“ fabriko komjaunuolių pagalbą. Svarų indėlių tvarkant žolių derlių taip pat įnešė Centrinės sviesto gamyklos jaunimas. Nesizvalgydami į laikrodžius Elmininkų bandymų stoties eksperimentiniame ūkyje darbuosi jaunieji talkininkai iš Anykščių mechanizuotos kolonos, „Už taiką“ kolūkyje — Agrochemijos susivienijimo komjaunuoliai. Visų tų, kuriems rajono žemdirbiai šiandienaria dėkinga ačiū, nesumins — sudorojant pirmąjį žolės derlių Anykščių rajono komjaunuoliai ir jaunuoliai šienaujamose lankose išdirbo 1254 darbo dienas.

„K. d.“ inf.

Organinės trąšos — žiemkenčiams

Patręšti mėšlu pūdymus ir dubilėtas, skirtas žiemkenčių sėjai — geras sumanymas, tačiau nelengvai įgyvendinamas vien ūkių įgyvendinamas. Į pagalbą žemdirbiams atėjo rajono Agrochemijos susivienijimo mechanizatoriai. Šio Susivienijimo traktorininkai Sigitas Didžiulis, Algimantas Tyła, Stasys Urbonavičius ir Romualdas Tuskenis Staškūniškio tarybinio ūkio pūdymuose iškrautė 3 tūkstančius tonų mėšlo.

B. Danauskas

Svarbus vaidmuo kolektyvo idėjiniame-politiniame auklėjamajame darbe tenka vaizdinei agitacijai. Anykščių autokelių valdybos pirminė partinė ir visuomeninė organizacijos daug dėmesio skiria šiam svarbiui barui.

Autokelių valdyboje yra įrengti stendai: „Keliai ir jų statiniai“, „Socialistinio lenktyniavimo rezultatai“, „Darbo kokybės rezultatai“, foto stendai „Darbo pirmūnai“ ir kiti, kurie yra meniškai apipavidalinti. Juose talpinama medžiaga aktualiūs klausimais.

A. Nemicko nuotraukoje matome vieną iš daugelio vaizdinės agitacijos stendų, kviečiantį visus darbuotojus įgyvendinti TSKP XXVI suvažiavimo nutarimus.

S. Puodžiukas

„Svyturio“ kolūkio
pirmininko pavaduotojas

Pjūčiai pasiruošę

Grūdų gamyba yra ir toliau liks svarbiausia pašarų bazės stiprinimo grandis. Todėl žemdirbiams iškyla uždavinys ne tik išauginti gerą javų derlių, bet ir sudoroti jį be nuostolių. Ypač svarbu kruopščiai pasiruošti javapjūtei. Todėl „Svyturio“ kolūkio mechanizatoriai šiam atsakingam laikotarpiui jau seniai ruošiasi. Šiandieną į laukus jau galima išvaivuoti visus septynis kolūkio kombainus.

Mechanizatoriai, užbaigę šienapjūtės darbus, dar kartą patikrina, galutinai išbando kombainus, nes šią savaitę jau dalį kombainų išvaivuos į daugiamečių svidrės laukus.

Daugiamečių svidrės nuėmimas reikalauja labai didelio kruopštumo, o ypač šiais metais, kai sėklos derlius geras, o svidrė išgulusi. Šį darbą patikėsime labiausiai patyrusiems mechanizatoriams — kombainininkams. Dalį svidrės pjausime į pradalgės savaeigę šienapjūtę, o po to rinksime ir kulsime. Šis darbas patikėtas kombainininkui Vytautui Žemaičiui.

Prieš javapjūtę mes detaliai apgalvojome ir surikiavome visus darbus, paskirstėme techniką, žmones. Darbymečio planą-grafiką apsvaustėme valdybos posėdyje ir su juo supažindinome visus kolūkiečius.

Stengiamės suriktuoti visus darbus taip, kad jie būtų kompleksiniai. Po pjūties bus sudorojami šiaudai, po to skulamos ražienos. Šiais metais du kombainus leisime su šiaudų smulkintuvais. Susmulkintus šiaudus slėgsime ir darysime šiaudainį arba silosuosime su silosinėmis kultūromis. Šiuo būdu paspartinsime šiaudų sudorojimą. Ypač stengsimės palikti švarius laukus ten, kur įsėtas daugiamečių žolių įsėlis.

Jeigu pasitaikytų nepalankūs orai ir dirvos įmirktų, kombainus leisime su padidinto pravažiavimo važiuoklėmis. Grūdus džiiovinsime ištisą parą.

Darniai surikiavę visą techniką, išvystę platų socialistinį lenktyniavimą, sutelktomis viso kolektyvo pastangomis esame pasiryžę 932 ha plote užaugusius javus nuimti per 20–23 dienas.

MAŠINOS PAVADUOJA ŽMOGŲ

...padidinti darbo našumą pramonėje 23–25 procentais, iš to gauti daugiau kaip 90 procentų gamybos prieauglio.

Iš „Pagrindinių TSRS ekonominio ir socialinio vystymo krypčių 1981–1985 metams ir laikotarpiui iki 1990 metų“

Automatizuotas detalių apdorojimo baras stoji rikiuotė seniausioje Lietuvos staklių pramonės įmonėje — Vilniaus „Žalgirio“ gamykloje. Rankų darbo čia visiškai nėra: staklininkai, tapę operatoriais, tik kontroliuoja įrengimus. Darbininkai mažiau pavargsta, įdomesnis, kūrybingesnis tapo pats gamybos procesas. O įmonei automatizuotas baras tiekia daugiau, geresnės ir pigesnės produkcijos, į kitus cechus, kur trūksta darbininkų, nukreipta keliolika žmonių.

Rankų darbo pakeltimas mašinomis — labai svarbus vienuoliktojo penkmečio uždavins. Jį sprendžia praktiškai visi pramonės įmonių kolektyvai, šimtai mokslininkų. Fabrikuose ir gamyklose veikia pirmieji automatizuoti cechai, kurie taps savotiškais naujoviškos gamybos etalonais. Antai vienoje didžiausių respublikos tekstilės įmonių — Kauno P. Žiberto šilko kombinate sumontuotos labai našios automatinės staklės, kurių audėjoms nereikia iš eilės apsidinėti: jos skuba tik prie tų, kur kviečia automatiniai signalizatoriai. To dėka daugelis audėjų ėmėsi aptarnauti nebe po 24, bet po 48 stakles.

Gerokai išaugo jų darbo našumas ir uždarbis.

Sunkios buvo darbo sąlygos Tauragės keramikos gamykloje, kaip ir apskritai statybinių medžiagų pramonėje. Dabar čia plytas krauna, jas išdegina automatai, kuriuos sukūrė respublikos mokslininkai. Visuose cechuose įrengtos efektyvios ventiliavimo sistemos, triukšmą „gaudantys“ ekranai. Įmonė nebetrūksta darbo rankų. Tauragiškių pavyzdžiu gamybą naujoviškai pertvarko ir kitos respublikos statybinių medžiagų pramonės įmonės.

Juodus kombinezonus į oranžinius chalatus pakeitė Kauno „Centrolito“ liejyklos darbininkai. Rekonstravus pagrindinius įmonės barus, išnyko nuolatinis gamybos palydovas — suodžiai ir dūmai, ant palangių sužydėjo gėlės. O darbo sunkumo laipsnis, tariant įmonės direktoriaus A. Majausko žodžiais, sumažėjo beveik trečdaliu.

Kiekvienais metais respublikos pramonė gauna tūkstančius mašinų, agregatų ir įrengimų, kurie pusantrodo kartus našesni, tikslesni už seną techniką, padeda kompleksiskai mechanizuoti gamybą, lengvinti žmo-

nių darbą. Vis plačiau fabrikuose ir gamyklose naudojami pramoniniai manipulatoriai, robotai. Dešimtys jų jau dirba krovėjais, dažytojais, surinkėjais, atlieka įvairiausius sunkius bei kenksmingus darbus.

Daug galimybių mažinti rankų darbą suranda mokslininkai. Antai kiekvienas Kauno Antano Sniečkaus politechnikos instituto specialistų sukurtas maisto produktų fasavimo automatas pavaduoja po 15–20 darbininkų. Simtus gamybininkų audimo ir verpimo fabrikuose pakeis mašinos, kurias rekomendavo Tekstilės pramonės mokslinio tyrimo institutas. Salies ir respublikos mokslininkų padedamos, kompleksiskai mechanizuoti ir automatizuoti gamybą baigia Lietuvos durpių pramonės įmonės.

Vienuoliktojo penkmečio metais Lietuvos ekonomikoje numatyta sparti mokslo ir technikos pažanga. Ji turi duoti maždaug devynis dešimtadalius gamybos prieaugio. Priešingu atveju tam papildomai prireiktų maždaug dviejų šimtų tūkstančių žmonių. O darbo rankų ištekliai labai riboti.

R. Česna
(ELTA)

Konkursui „Žmogus — žemės šeimininkas“

Sako, žemės trauka nenu- galima. Kiek žmogus benu- toltumei nuo savo planetos, vis tiek jausi gimtųjų lau- kų aromata, trokši išvysti tarp tėviškės beržų besilei- džiančią saulę, ilgėsies galu- laukėje burzgiančio kombai- no.

Patraukė gimtoji žemė ir jaunuolį nuo Traupio Vladą Bieliūną. Nuo mažens jis mėgo techni- ką, stebėjo žemės ūkio maši- nų darbą. Bai- gęs aštuonias klases, įstojo į Vabalninko žemės ūkio technikumą.

Tik keturius mėnesius iki šaukimo į Tary- binę Armiją jaunajam me- chanizatoriui teko dirbti „Vienybės“ kolūkyje meistr- reguliuotoju.

Kas pastūmėjo Vladą, grį- žusį iš Tarybinės Armijos, išvažiuoti į miestą? Gal jau- nas dienas troško linksmiau praleisti? O gal pažįstamų nuomonė — girdi, ko čia jaunam kaimo lindėli — pa- veikė?

Metus, kitus dirbo VI. Bie- liūnas meistru Panevėžio autokompresorių gamykloje. Tikėjosi pamiršti traktorių, tapti tikru miestiečiu. Ir dar- bas sekėsi, ir su žmonėmis sutarė. Bet vis labiau grau- žė akis liejyklos dulkės, vis ankštesnės atrodė Panevėžio gatvės, vis dažniau prisimin- davo kolūkio laukus.

Užleko jaunuoliui trejų metų, kad įkvėdė monotoniškas gamyklos darbo rit- mas. Vis dažniau lankydavosi VI. Bieliūnas Levaniš- kio kolūkyje. Nereikėjo ilgai dvejo- ti, kol galutinai apsi- sprendė:

— Ir kam reikėjo man skristi į tą miestą — geriau

iškart būčiau kolūky pasil- kęs, — kalbėjo tada Vladas kolūkio pirmininkui S. Sam- šonkovui.

Patraukė žemė Vladą Bie- liūną, tyrtai ir galutinai pa- suko jo gyvenimo vėžes. Jau ketvirtą derlių šimet ims Vladas nuo kolūkio laukų. Su nerimu laukia rugiapjū- tės pradžios, džiaugiasi gra-

nizatoriumi per pavasarinį sėją. Atsitiktinai tada kol- ūkio pirmininkas S. Samšon- kovas paskaičiavo, kad, jei visi mechanizatoriai taip dirbtų, tai dvilms traktori- ams ir darbo kolūkyje ne- beliktų.

Praėjo sėja, baigiasi šie- napjūtė. Vasarą praleidęs vikšrinio kabinėje, Vladas

vėl ruošiasi sėti už kom- baino vairo. Po darbo nie- kuomet jo ne- sutiksi besisu- kinėjančio prie parduotuvės. Nugriebęs lais- vą valandėlę, vis apie namus triūsia. Prieš

porą metų kolūkio paskirtą namą savomis rankomis bai- gia įrengti: nedaug kuo nuo- buto su patogumais mieste skirsis! Tačiau vasarą knygą ar laikraštį į rankas paimti laiko mažai belieka.

— Mieste ir darbo mažiau, ir laisvo laiko socialai buvo, bet jei kas pasiūlytų grįžti — nesvarstęs atsisakyčiau. Tik va, jei dar kolūkyje geri kultūros namai būtų...

Ateina į Levaniškio kol- ūkį jaunuoliai, pabūna me- tus kitus, o kartais ir tiek nepagyvenę išeina. Senieji kolūkiečiai juos perejuais vadina. O apie Vladą Bieliū- ną neteko nė vieno blogo žodžio išgirsti, o tik: „darbš- tus, sumanus, linksmas, ener- gingas“. Jeigu žmogus jau- čia gimtosios žemės šauks- mą, jeigu jam rūpi, jį jau- dina gimtojo kaimo reikalai, tokiu žmogumi visur galima pasikliauti.

T. Kontrimavičius,
moksleivis

KAI GIRDI GIMTOSIOS ŽEMĖS ŠAUKSMĄ...

žiai išplaukėjusiais žiemken- čiais — nesugulusiai, ramu- nėmis neapžėlusiais. Ir ne- gali pamiršti pernykščios ja- vapjūtės, kai net ir vikšrais aprūpintas kombainas rausė- si, klimpo javų lauke, kaip per lietu gelbėjo žūstantį puikiai užderėjusį derlių. Kaip ir kiti kolūkio kombai- nininkai, dirbo tada Vladas, neskirdamas dienos nuo nak- ties.

Kiekvieną nuoširdų darbą lydi sėkmė — javapjūtės pabaigoje darbo draugai sveikino Vladą Bieliūną kaip geriausią rajono jaunąjį kombainininką.

— Kodėl pirmas? Dirbau, kaip mokėjau, ir viskas. Kaip ir kiti. Aišku, atsilikti nenorėjau.

Tik džiaugsmą šiek tiek užtemdė tai, kad, vietoj ža- dėtojo keliapio po socialis- tines šalis, tik pereinančią gairėlę iš Anykščių teparsi- vėžė.

Iš pažiūros lengvai, pa- prastai einasi darbas Vladui Bieliūnui. Ir šiemet jis tapo geriausiuoju kolūkio mecha-

Žemdirbių ir technikumiečių draugystė

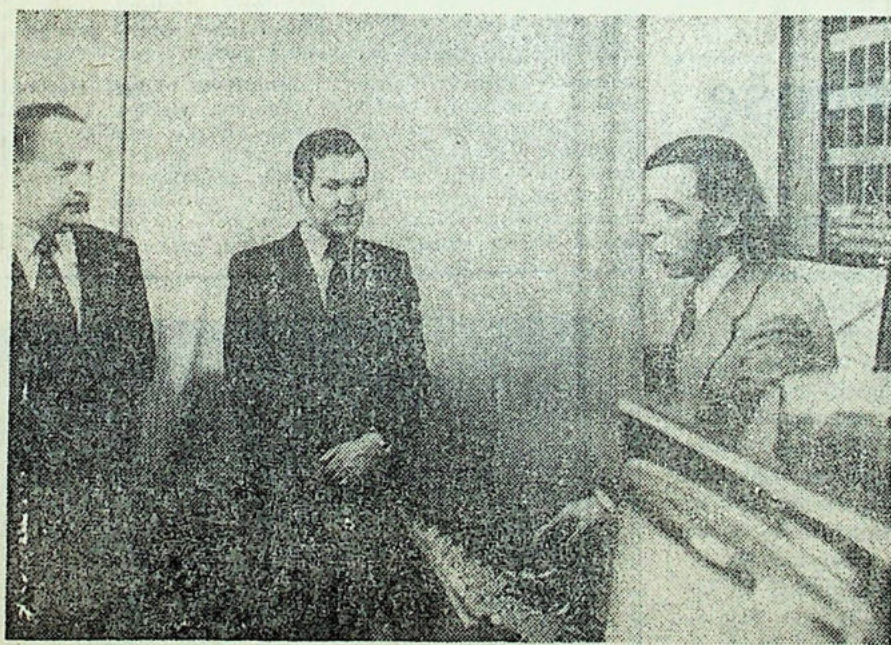
Nebe pirmi metai tar- pusavyje bendrauja „Le- nino keliu“ kolūkio žem- dirbiai ir Kauno politech- nikumo dėstytojai bei moksleiviai. Visose kol- ūkio šventėse mielai ap- silanko šio technikumio delegacijos, o politechni- kumiečių svečiais dažnai būna kolūkio vadovai, specialistai. Kiekvieną vasarą kolūkyje suplevė- suoja šio technikumio moksleivių darbo ir poil- sio stovyklų vėlavos, Praeitais metais „Lenino keliu“ kolūkyje buvo pa- žymėtas gražus jubile- jus — pirmosios Kauno politechnikumo darbo ir poilsio stovyklos įkūrimo „Lenino keliu“ kolūkyje dvidešimtmis. Šiemet kolūkiečiams vėl įtakini- kauja būrys moksleivių — „Ateities“ vardu pava-

dintos darbo ir poilsio stovyklos nariai.

NUOTRAUKOSE: Kau- no politechnikumo dėsty- tojai apsilankė „Lenino keliu“ kolūkio saugumo technikos ir darbo apsau- gos kabinete, kur juos sutiko ūkio vyresnysis in- žinierius-energetikas Pra- nas Maišelis (dešinėje).

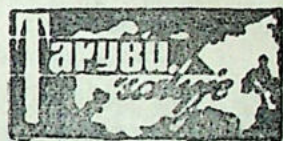
Žemdirbiams koncertuo- ja politechnikumiečių liau- dies šokių kolektyvas.

Vyt. Bagdono nuotr.

KOLEKTYVINIS DARBAS

2 psl. 1981, VII, 18

...Kibernetikai patikėta re- guliuoti dirvų derlingumą Baltarusijoje. Baltarusijos TSR žemės ūkio ministerijos skaičiavimo centro kompiu- teriai skirsto mineralines trą- šas, nustato jų dozes kiek- vienam laukui, įgalina ge- riau manevruoti techniką. „Agrochemija“ įtraukta į kompleksinę tikslią progra- mą „Automatinė valdymo sistema — žemės ūkis“, kurią taip pat įeina automa- tizuotas pašarų gamybos ir gyvulininkystės valdymas.

...Gausios Kaukazo vasa- ros dovanos — braškės, treš- nės, žalieji žirneliai, aguro- čiai, agurkai — gabenamos į Siaurės Osetijos gamyklų ir cechų priėmimo punktus. Įmonių kolektyvai numatė pagaminti daugiau kaip 80 milijonų indelių produkcijos. Soduose ir daržuose įsteig- tas priėmimo punktas tinklas, čia atliekamas pirminis dar- žovių ir vaisių perdirstymas.

...Kamčiatkos geologai iš- žvalgė naują terminių van- denų telkinį. Čia kiekvieną sekundę iš gręžinio gaunama 270 litrų vandens, kurio tem- peratūra — maždaug 80 laipsnių. Išžvalgytų šaltinių pagrindu netrukus bus pra- dėta statyti tarybinio ūkio „Termalnyj“ šiltnamių ūkio trečioji eilė. Dabar geologai ieško terminių vandenų sta- tonio tarybinio ūkio „Apa- činskij“ ūkiniams poreikiams.

(TASS-ELTA)

buvau visiems reikalinga...
O dirbta daug ir gerai.
Elenos darbo biografija prasidėjo nuo 12 m. Mirus tėveliui, motina, likusi su trim vaikais, nepajėgė viena visų išmaitinti. Elenutė su mama skubėjo į darbą, kasti bulvių. Nuvargusi kartais net užmigdavo vagoje. Šiandien ji tą laikotarpį prisimena tarsi siaubingą košmarą.
Pradėjus kurtis kolūkiams, Zvirblinės šeima pati pirmoji padavė pareikšimą. Jos vyras buvo išrinktas kolūkio pirmininku. Bet gyvenimas ir toliau Elenos nelepino. Sunkiai susirgęs mirė vyras,

tempė ant aukšto, kad tik gyvuliams būtų šilta. Labai rūpinosi prižiūrimomis karvylėmis. Elena kiekvieną rytą skubėjo į fermą, nešdama širdyje nerimą, ar visas ras sveikas ir gyvas.
Nors sunkūs buvo metai, bet laikas prabėgo greitai, užmaršį nusinešdamas pergyventus vargus. Viskas liko tik prisiminimuose.
— Šiandien dirbti fermoje lengva, — sako Zvirblinė. — Pasiilgau savo Astmos, Rožės, Smiglos. Kiekviena iš jų turėjo skirtingą charakterį.
Zvirblinė turi daug ką papasakoti apie savo globotines. Prisimena, kurį mėgė būti glostoma, kuri kalbina, o kurią suburti reikėdavo. Sunku buvo skirtis su širdžiai mielais darbu, bet metai reikalavo poilsio.
Elena visada buvo tarp geriausių melžėjų. Ji net tris kartus tapo Liaudies ūkio pasiekimų parodos dalyve. O 1969 m. gavo bronzos medalių. Tais metais Zvirblinė iš kiekvienos karvės primelžė po 4372 kg pieno. Už nepriekiašingą darbą Elena turi daug garbės raštų, atminimo dovanų. Bet visų brangiausi jai Raudonosios vėliavos ordinas, medaliai. Dėliojant ant stalo šiuos apdovanojimus, netikėtai suvirsta šeimininkės ranka, o akys pasirodo ašaros. Jose atsispindi garbingai pragyventų metų džiaugsmas ir nesugrąžinamų dienų ilgesys. Tai dideli apdovanojimai, kurie labai ryškiai apibūdina juos užsitarnavusių žmogų.

Sešioliktus metus vyno pramonės gamybiniame susivienijime „Anykščių vynu“ dirba Aleksandra Puodžiūnienė. Beveik visą darbo laiką dirba vyno išpilstymo bare. Nuo pirmų darbo dienų užsirekomendavo, kaip darbšti, pareiginga darbuotoja, kurią komunistai priėmė į savo gretas prieš tryliką metų. Ji savo asmeninę pamainos užduotį įvykdė 115–118 proc. Už aukštus gamybinius rodiklius ir dalyvavimą visuomeniniame darbe Aleksandrai 1974 metais suteiktas garbin-gas komunistinio darbo spartuolės vardas. Tais pat metais ji tapo jaunimo globotoja. Per šį laikotarpį ji išmokė savarankiškai dirbti šešias jaunas gamybininkes, kurios vertos savo globotojos vardo.

P. Sargūno nuotraukoje matome darbo pirmūnę, komunistinio darbo spartuolę A. Puodžiūnienę.

B. Milaševičius

Darbo žmogaus biografija

palikęs ją su dviem mažais vaikais. Ir vėl vargas ir sunkus darbas užgulė Elenos pečius. Bet ji nepalūžo. Nuo 1951 m. pradėjusi dirbti melžėja, išdirbo fermoje iki pat pensijos, atidavusi kolūkiui dvidešimt šešis brandžiausius savo gyvenimo metus. Pirmaisiais kolūkinio gyvenimo metais Elena, pamelžusi karves, dar rasdavo laiko padėti lauko darbininkams: ravedavo runkelius, veždavo šieną, kuldavo rugius. Ir taip kasdien be jokių išėginių dienų, be jokių švenčių. Iš šių dienų aukštumų žvelgiant į Elenos praeitį, atrodo, kad tai neįmanoma paprastam žmogui. Net geležis sulinktų po tokia sudėtinga našta. O Elena nepasidavė. Ji stipriybės sėmėsi iš savo gimtosios žemės, kurios kvapu maitinama augo ir stiprėjo.

Pirmieji kolūkinio gyvenimo metai fermos darbuotojams buvo ypač sunkūs. Karvės išmėtytos po stambesnius kolūkiečių tvartus, trūkio pašarų, visus darbus reikėjo atlikti pačioms melžėjoms. Pačios atsiveždavo pašarus ir pašerdavo, pačios veždavo pieną į pieninę, separuodavo, pačios valydavo tvartus. Elena prisimena, kaip melžėjos talkininkavo statybininkams. Jos važiavo į mišką, rinko samaną ir

M. Šablevičienė
Zaliosios aštuonmetės mokyklos direktorė

MOKO MYLĖTI GROŽĮ

Mes, troškūnietės, džiaugiamės, jog turime puikų vaikų lopšėlį-darželį, kuriame mūsų vaikai auga sveiki, mokosi gyvenimo pažinimo. Jau dvidešimt aštuntus metus darželyje dirba ir dvidešimt antrus metus jam vadovauja Elvyra Uzdrienė. Tai paprasta, darbšti, rūpestingumu užkrečianti visus darželio darbuotojus moteris. Elvyra subūrė kolektyvą, kuriame kiekvienas darbuotojas viską atiduoda vaikams. Šio darbo nesusumuos, nepasversis, bet kiekvieną vakarą tėvai, pasimėdami vaikais iš darželio, nudžiunga ir naujai išmoktu žodžiu, eilėraščiu, pavyzdingu elgesiu. Vaikštai po darželį — pa-

vyzdinga švara, tvarka, jauku, nors patalpos gana ankštos. Žaidimo kambariuose vaikai jaučiasi kaip namuose: čia žaislai ne parodai skirti, o mažųjų džiaugsmui, žaidimams. Vaikai linksmi krykštuoja, dainuoja, mokosi pažinti raides. Tačiau iš mažens ir namuose reikia vaikų pratinėti prie darbo, tvarkos, susitvarkyti žaislus, šluoti kiemą. Kasdieninis darbas ugdo pareigą, atsakomybę. To moko vaikų darželio auklėtojos Vida Kavoliūnaitė, Gražina Andrikonytė, Irena Baltrūnienė. Vanda Stonienė ir kitos. Jos kiekvieną dieną savo nuoširdumu apgaubia mažuosius. Tai jos kasdien moko vaikus

naujų žodžių, įgūdžių, tvarkingumo.
Darželio kieme — nepaprastas pasaulis. Pavėsinės, supynės, įvairiausios žaidimo priemonės ir nuo pat ankstyvo pavasario iki vėlyvo rudens pražydusios gėlės žaizaruoja visomis vaikystės spalvomis. Neveltui jau ke-liolika metų vaikų lopšelio-darželio įstaigai pripažįstama pirmoji vieta už gražią ir pavyzdingai tvarkomą aplinką. Tarybinė vyriausybė už puikų darbą ne kartą apdovanojo Elvyrą Uzdrienę. Ji keletą metų renkama liaudies deputate, daugelį metų sėkmingai dirba moterų taryboje, rūpinasi vaikų ir jaunimo auklėjimu.

Puikiai dirba visas darželio personalas. Ar šviesūs mažųjų veidai, ar nešalta, ar šotūs ir paguldyti į švarų patalą — toks kasdieninis ilgamečių darbuotojų Stasės Baltrūnienės, Stasės Verikienės, Vlado Vaičiūnienės, Liudos Raišienės, Klavos Simanavičienės ir Vilės Mickūnienės rūpestis. Kai ateina vidurdienis ir sumiega mažieji, čia, rodos, užburta, užmigdyta karalystė. Bet praeina atokvėpio minutės ir darželis suskamba skardžiais balsais. „Vaikai turi augti linksmi, nuotaikingi, mokėti jausti grožį“, — sako lopšelio-darželio vedėja Elvyra Uzdrienė savo auklėtojomis, vaikų tėvams.

Tėvai didžiuojasi vaikų darželiu, žavisi gražiai sutvarkyta jo aplinka, kurią Troškūnuose galima laikyti grožio kūrimo etalonu. Čia daugybė gėlių, augalų įvairovė, tačiau jie subtiliai suderinti, kiekvienam surasta sava vieta.
Norėtusi, kad vaikų darželio pavyzdžiu pasektų ir komunalinių namų gyventojai, nes šių pastatų aplinka dar labiausiai apleista.

J. Elvienė
Troškūnų miesto moterų tarybos pirmininkė

KOLEKTYVINIS DARBAS

3 psl. 1981. VII. 18

Gerėja darbo ir buities sąlygos

Mums — moterims, ypač džiugu, kad tiek TSKP CK Generalinio Sekretoriaus draugo Leonido Brežnevo ataskaitiniame pranešime TSKP XXVI suvažiavimui, tiek suvažiavimo dalyvių pasisakymuose ryškiai atsispindėjo mintys apie tarybinių žmonių tolesnio materialinio bei kultūrinio gyvenimo lygio kėlimą, darbo sąlygų gerinimą, rūpinimąsi vaikais, moterimis, motinomis, šeimomis, žmonių sveikata. Tai dar kartą įrodo partijos ir tarybinės vyriausybės dėmesį žmogui, jo darbui, prasingam gyvenimui.

Kartu su visais tarybiniais žmonėmis šiai „Komunistų partijos ir tarybinės vyriausybės politikai pritaria ir „Lenino keliu“ kolūkio moteris, kurios yra pagrindinė darbo jėga kolūkyje.

Net 40 moterų mūsų kolūkyje yra patikėtos atsakingiausios darbo baras — gyvulininkystė. Moteris galima sutikti ir laukininkystėje, prie statybos darbų, kai kurioms patikėtos padalinių ir barų vadovų pareigos. Mūsų ūkio moteris labai sąžiningai atlieka savo pareigas, aktyviai dalyvauja visuomeninėje veikloje. Todėl neatsitiktinai

partija ir tarybinė vyriausybė daugelio mūsų darbuotojų triušą labai aukštai įvertino. Lenino ordinas puošia verselių augintojos Onos Mėglinienės krūtinę. Lenino ir Darbo Raudonosios vėliavos ordinais įteikti verselių augintojai Onai Baltuškienei. Karvių melžėja Stasė Jasu-lionienė apdovanota medaliu „Už darbo šaunumą“. Zootechnikei-selektininkai Birutei Rimšienei įteiktas „Garbės ženklas“ ordinas. Dauge-lio moterų triušas įvertintas TSRS liaudies ūkio pasiekimų parodos medaliais, garbės raštais.

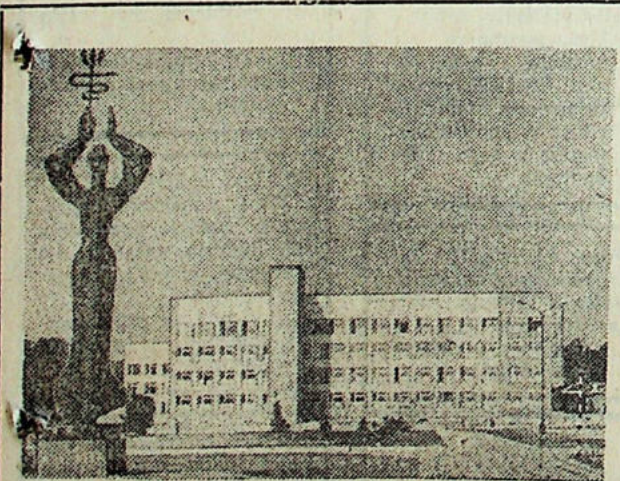
Visas „Lenino keliu“ kolūkio kolektyvas sėkmingai vykdo priimtus socialistinius įsipareigojimus, gamybines užduotis dar ir todėl, kad kolūkio valdyba, visuomeninės organizacijos labai didelį dėmesį skiria darbo ir buities sąlygų gerinimui, darbo kultūrai, sveikatingumui, darbo procesų mechanizacijai.

Prieš pustrėčių metų kiau-lių šėrikės, verselių augintojos perėjo prie dieninio darbo. Jeigu anksčiau į darbą jos rytais tekdavo ateiti nuo 4 val. ryto, tai dabar šiu gyvulininkystės darbuotojų darbo diena prasideda 8 val. ir baigiasi 18 val.

Kiekviena naujovė sunkiai prigyja. Iš pradžių ir šėrikės nelabai norėjo šios naujovės, ilgai prie naujo darbo laiko nepriprato. O dabar visos moterys tokiu darbo laiku labai patenkintos, jos nebenerėtų į fermas kasdien eiti ankstyvais paryčiais. Karvių melžėjų darbo diena anksčiau prasidėdavo taip pat 4 val. ryto ir baigdavosi 21 val. vakare. Ūkio vadovai pasistengė, kad karvių melžėjos rytinį melžimą pradėtų nuo 8 val. Tai didelis palengvinimas ūkio moterims, nes dabar jos daugiau laiko gali skirti savo šeimai, kultūringam laisvalaikiui, geriau gali pailsėti.

Visoms darbuotojomis yra skiriamos atostogos, išėginių dienų. Siekiant užkirsti kelią sergamumui, su Kauno antra klinicine ligonine ūkis sudarė sutartį, kad šios ligoninės medikai reguliariai tikrintų visų kolūkiečių sveikatą. Atvykę į ūkį medikai su pačia tobuliausia aparatu iširia visų kolūkiečių sveikatą ir, radę kokios nors ligos simptomus, suteikia sąlygas gydytis Kauno klinikinėje ligoninėje.

trinkelė 4 pusl.

„Tegyvuoją gyvenimas!“ — taip vadinasi J. Vertulio skulptūra, pastatyta prieš pastatą, kuriame neseniai įkurtas atšventė Klaipėdos gimdy-mo namai.

Si medicinos įstaiga, pastatyta iš komunistinių šeštadienio talkų lėšų, aprūpinta naujausia aparatu. Čia sudarytos puikios sąlygos tiek personalui, tiek gimdyvėms ir mažylams, atelnan-tams į gyvenimą.

Nuotraukoje: Klaipėdos gimdy-mo namai.
B. Aleknavičiaus (ELTA) nuotr.

Gerėja darbo ir buities sąlygos

Atkelti iš spaudos

Atskiriama mūsų m...
ru palydove ir sąjunginin...
ke pastaraisiais metais tapo
tvarkinga aplinka, meilė
gamtai, grožiui. Kasmet prie
fermų sužydi vis daugiau
gėlynų, pasodinama nemažai
medelių, dekoratyvinių krū-
mų. Moterų taryba, padedant
kolūtkio valdybai, kasmet or-
ganizuoja gražiausių sodybų,
darželių konkursus-apžiūras.
Išaiškina pavyzdgingiausius
šeimininkus. Todėl ūkyje
nuolat daugėja pavyzdgingai
tvarkingų sodybų, ūkio va-
dovai pasirūpino, kad Jotko-
nių kaime būtų įrengta gra-
ži poilsiovietė kolūkiečiams.
Ten kiekvienas gali praleis-
ti savo atostogas, laisvalai-
kiu atšvesti šeimynines šven-
tes. Poilsiovietė artimiausio-
je ateityje bus įrengta ir
Vaitkūnų kaime.

Moterys iš darbo grįžta
nuvargusios, todėl ūkio va-
dovai pasirūpino, kad na-
muose joms būtų kuo ma-
žiau rūpesčių įdriant ir pri-
žiūrint sodybinius sklypus.
Todėl visos šeimos naudoja-
si sklypais bendruose plo-
tuose, kurie apdirbami, trę-
šiami ir prižiūrimi mechani-
zuotai, prisilaikant visų ag-
rotechnikos reikalavimų.

Kolūtkio valdyba, pirminė
partinė, profsąjunginė bei
kitos visuomeninės organiza-
cijos didelį dėmesį skiria
darbo procesų mechanizavi-
mui, naujų gamybinių stati-
nių statybai, senų pastatų

rekonstrukcijai. Ūkyje yra
pastatytas karvių žirgų kom-
pleksas, pilnai mechanizuotas
grūdų sandėlis, gerokai išsi-
plėtė mechanizacijos kiemas.
Šiuo metu pradėta vykdyti
Jotkonių kiaulidžių rekonst-
rukcija. Fermose, dirbtu-
vėse yra įrengti poilsio
kambariai, buitinės patalpos,
veikia dušai. Visi darbuoto-
jai aprūpinami spec. drabu-
žiais, avalyne. Kasmet kol-
ūtkis darbo apsaugai ir ga-
mybinei sanitarijai skiria ne-
mažai lėšų. Štai, vien praei-
tais metais šiam tikslui bu-
vo išleista daugiau kaip 4000
rublių.

Mums ypač džiugu pažy-
mėti, kad žmonių gerovės
kėlimui, darbo ir buities są-
lygų gerinimui ūkyje ir atei-
tyje bus skiriamas didelis
dėmesys. Netrukus centrinėje
Vaitkūnų gyvenvietėje išaugs
nauja valgykla-kavinė, nauja
parduotuvė, vaikų darželis,
šiltnamiai, bus įrengtas kol-
ūtkio parkas, dar vienas tven-
kinys. Gyvenvietėje bus pa-
statyta daug naujų gyvena-
mųjų namų, į kuriuos, re-
konstravus katilinę, ateis
šiltas vanduo, apšildymas.
Visa tai labai akivaizdžiai
byloja apie tai, kad „Lenino
keliu“ kolūkyje tikrai rūpi-
namasi žmogumi. O už visa
tai mes atsilyginsime sąži-
ningu darbu, kad gimtasis
kolūkis ir toliau klestėtų.

Vanda Zabarskienė
„Lenino keliu“ kolūtkio
moterų tarybos pirmininkė

Maudykimės, bet būkime atsargūs!

Atėjo vasara. Prasidėjo
intensyvus atostogų metas.
Dauguma suaugusių ir vai-
kių patraukė prie upių, epe-
lių, ežerų. Malonu poilsiauti
prie mėlynuojančio ežero ar
upės. Ypač rūpi pasimaudyti
paaugliams.

Kad visų džiaugsmo neuž-
temdytų skaudžios nelaimės,
reikia laikytis saugaus elge-
sio prie vandens taisyklių.

Pradėti maudytis geriausia
saulėtą, ramią dieną, kai
oro temperatūra 20–25, o
vandens — 17–19 laipsnių
šilumos. Maudykimės tik tam
skirtose ar bent jau gerai ži-
nomose vietose. Nešokite į
vandens sūslę, nerekomen-
duojama vandenyje būti il-
giau kaip 15–20 minučių,
nes gali pradėti krėsti šaltis
arba sutraukti mėšlungis.
Nesimaudykite sočiai pavai-
gę, neblaivūs, neplaukite už
paspėjamų ženklių ir užvarų.
Neplaukite ant pripučia-
mų čiužinių, kamerų, lentų.
Nemokėdami plaukti, nebris-
kite į vandenį aukščiau nuo-
mens. Jeigu patekote į sūku-
rį, kuris jus traukia gilvėn,
įkvėpkite oro ir pasinerkite.
Stiprių vėjų į šoną pasro-
viui išplaukite į paviršių.

Apėmus nuovargiui, nepa-
raskite savitvardos, nepasi-
duokite baimei, nusiraminki-
te.

Ištikti mėšlungio, neiši-
gąskite, atsigulkite ant nu-
garos ir, judindami rankas

arba kojas, laikykitės van-
dens paviršiuje.

Išsigandęs, panikos paim-
tas plaukikas daro begalę
bereikalingų judesių ir dar
daugiau nusilpsta, todėl la-
bai svarbu pavojaus akimir-
ką elgtis šaltakraujiškai, tau-
soti jėgas.

Dar gana daug paauglių
pamatysi prie upės, ežero,
kūūros, rizikuojančių savo
gyvybe. Daug nusiskundimų,
kad vaikai be suaugusiųjų
prižiūros maudosi kolektyvi-
nių sodų kūdrosė. O čia ne-
laimių būna daugiausia.

Jau šiemet iki liepos 1 d.
respublikos vandens telki-
niuose įvyko 954 nelaimingi
atsitikimai. Dėl jų žuvo 436
žmonės, pavyko išgelbėti 518
žmonių.

Jei Baltijos jūroje nusken-
do 12 žmonių, tai upėse ir
ežeruose — net 156, ežeruo-
se — 59, vandens saugyklose
— 46, priešgaisriniuose telki-
niuose arti gyvenviečių —
45 (iš jų net 19 vaikų),
vandens duobėse — 10 (iš
jų 6 vaikai).

271 žmogus nuskendo bū-
damas neblaivus, jų tarpe
234 vyrai, 27 moterys, 10
moksleivių.

Dėl grubių pažeidimų eks-
ploduojant valtis nuskendo
41 žmogus, jų tarpe 4 moks-
leiviai.

A. Raišellėnė
LSGD Anykščių RK
pirmininko pavaduotoja

MIŠKO ETIUDAI

TRUMPIAUSIĄ NAKTĮ

Argi galima miegoti trumpiausią vasaros naktį, kai
skleidžiasi stebuklingasis paparčio žiedas?

Tokia naktis būna tik kartą metuose. Žvaina nuo
pusnynais pro sutemas boluojančių garų, nuo prasi-
skleidusių naktižiedžių, kurių kvapas nepaprastai švel-
nus ir kažkoks džiugiai graudus lyg prisiminimas seniai
nesugrąžinamo.

Išsiklausau į naktį. Tylią ir ramią. Iš tolo atsklinda
archaiskas ir kiek baugokas pelėdos ūkavimas. Miško
glūdumoje spygteliai kažkoks dar man nepažįstamas
paukštis. Paskui skardžiai kryktelia antsi. Ar kas nors
išgąsdino, ar baisų sapną susapnavo ta raibaplunksnė?
O paskui vėl tylu. Net girdis, kaip nuo lapų varva rasa,
kaip atsidiusta miškas.

Virš galvos pakilę Grįžulio ratai semia nakties gar-
sus ir kvapus. O ta maža eglės viršūnėje mirksinti žvaigž-
dė tarsi susišaukia su žaliai iš žolynų žiburiuojančiomis
jonvabalių švieselėmis.

Kiaurą naktį zuja, siuva tarp medžių, virš žolės nak-
tiniai drugiai. Apsvaigę nuo naktižiedžių, blandžių kva-
po, jie baltais zigzagais, mįslingais ženklais išrašo tam-
są. Ir tik naktis, žemė ir miškas perskaito tuos rašne-
nis.

Pro medžių kamienus sutvisko besileidžiantis mėnu-
lis. Balta, matinė šviesa nuslysta paparčių lapais, atsi-
spindi raibuliuojančiame miško upokšnyje. Ir tie virpan-
tys blyksniai, atspindžiai susilieja į tik svajonėse maty-
tą švytintį žiedą. Trumpam suspindusį, pievenantį papar-
tyne. Ir bylojančią apie laimę būti, jausit, žavėtis...

APYNIAI

Kiekvienas alksnyno lapas sveikinausi su saulėta va-
saros diena. Įlomėje augančių alksnių kamienai lyg žalia
viela apviti apyniais. Apynių lapai mažišiai su alksnių
lapais, įsirašo į kaitros nublukintą žydrynę įmantriau-
siais arabeskomis.

Neatsistebiu apynių gyvybingumu, jų gebėjimu kas
pavasari prisikelti ir per vasarą išaugti sulig medžiais.
Kieno paraginti jie taip atkakliai kopia! dangų, jauga
į veją ir tylą, į miglą ir giedrą?

Tarp godžių saulei, šiurkščių lyg iš parūdijusios
skardos iškiptų apynių lapų karo balzganai žalsvos
spurgos. Slypi jose kurtumas, laikino džiaugsmo puta,
tranki užstalės daina...

Į ūksmingą alksnyną su vasara parėję raizgosi apy-
niai. Tvinkčioja juose ir šviesūs, ir tamsūs syvai. Ir
džiaugsmas, ir kartėlis...

Ant įdirzuso apynio lapo lyg ant delno supasi dide-
lė, šviesi, basakojė vasara.

PEDUOTAS AKMUO

Aukštai aukštai pakilo kregždės, lyg norėdamos pa-
siekti saulę. Sklandydamos čiulba, ir kai į jas nežiūriu,
atrodo, kad ten, padangėje, čiurlena upokšnis...

O kemsėtame tarpumiškyje tylu. Jau nutilo skardus,
metalinis grietelės balsas, neskanduoja savo šauksmo
putpelės. Šiapus karklyno glūdi nemažas akmuo. Tas
akmuo nepaprastas. Ant jo kerpėtos kupros aiškių aiš-

kiausiai matosi arklio kanopos žymė. Lyg tas akmuo
kadaise būtų suminkštėjęs ir ant jo užmynęs žirgas pa-
liko savo kanopos atspaudą.

Po lietaus arklio pėda prisipildė vandens. Retkar-
čiais ant akmens nutūpia kielės ir atsigeria iš tos pėdos.
O kas būtų, jeigu atsigerčiau ir aš? Ar nepavirsčiau
žirgu?..

Mįslingas šitas pėduotas akmuo. Ką byloja, ką reiškia
ta kanopos žymė? Gal tai senos išnykusios genties
valdų ženklas, gal jos totemas? Akmuo tyli, saugo pa-
slaptį. Lyg užkerėta dyvas. Liečiu jį, glosiau. Ir atrodo,
jaučiu nuėjusių kartų šilumą. Akmuo štai ims ir nubus,
prabils maldos ar prakeikimo žodžiais...

NĖRA PASKUTINIO ŽODŽIO

Daug syk išvaikščiotas šitas miškas. Pažįstamas jis
ir nepažįstamas. Rodos, kaskart pasitinka tie patys ažuoi-
ai, beržai, drebulės, pušys, bet niekada nežinau, kas tave
nustebins už to ar ano takelio posūkio, kas kris į akį,
priešus kurį nors laukymę.

Šią vasarą jau ne kartą praėjau pro šituos beržus,
bet tik šiandien pamaciau, kad viename iš jų ant liau-
nutės šakos kybo volungės lizdas. Supasi jis kaip lop-
šys, liūliuoja būsimus skrydžius ir giesmes...

Antai, lyg žiburiukas spindi geltonas žiedas. Gal šil-
lingė. Bet ne, ju žiedai skaisčiau, su rausvu vidurėliu.
Čia kitas, dar nepažįstamas, dar man nežinomas auga-
lis. Ir tas nuo žiedų pakilęs drugys juodais blizgančiais,
su geltonais apvadais sparneliais irgi lig šiol nematytas,
man dar bevaidis. Smėkšteli tarp medžių ir dingsta kaip
nesuprastas ženklas, kaip signalas.

Pražydo, jau pražydo snapučiai. Atgniauzė ju pum-
puras saulė, ir numelintu raudonumu nušvito paalksnė.
Kiekvienas snapučio žiedas nori būti pamatytas, paste-
bėtas. Kviečia iš tolo, kad tik neliktų vienišas, kad kam
nors prabiltų...

O štai ten pabaly veša karklai. Kiek kartuėjau pro
šalį, o tik dabar pamaciau, kad jie visi kažkaip gražiai
ir gal kiek liūdnai palinkę pietryčių pusėn. Ton pusėn
palinkę ir šalimais augantys berželiai. Ar vėjo, ar sau-
lės, ar kieno ritinų jie pakluso?..

Einu per daugiabyli mišką. Pažįstama ir vis iki ga-
lo nepažinta. Vis neišsakantį visų savo paslapčių. Nėra
paskutinio žodžio...

R. Vygandas

Redaktoriaus pavaduotojas K. KAIRIOKSTIS

Mirus ONAI JAKIMA-
VICIENEI, nuoširdžiai
užjaučiame gimines ir ar-
timuosius.
„Pirmyn į komuniz-
mą“ kolūtkio valdyba

LKP Anykščių rajono
komiteto darbuotojai nuo-
širdžiai užjaučia JONĄ
PUZINĄ, jo broliui mi-
rus.

DANUTEI
MAZRIMAITEI
Reikiame nuoširdžią
užjaučiantą dėl brangaus
tėvelio mirties.
Vyno pramonės ga-
mybinio susivienijimo
„Anykščių vynos“
tiriamosios laborato-
rijos ir bandomosios
gamybos baro dar-
buotojai

BALIUI PUZINUI
Gilaus liūdesio valan-
dą, mirus mylimam bro-
liui, reikiame nuoširdžią
užjaučiantą.
ATJ administracija ir
profsąjunginė organi-
zacija

Mirus EDVARDUI ŽU-
BUI, reikiame nuoširdžią
užjaučiantą velionio šeimai
ir artimiesiems.
Niaurienė, Andriūnai,
S. Jurkštienė

VANDAI MEDEKSIENEI
Tegu nuoširdūs užjau-
čiantos žodžiai paguodžia
Jus liūdesio valandą dėl
brangaus sūnaus tragiš-
kos mirties.
Aknystos psichoneu-
rologinio internato
darbuotojai

DANUTEI
MAZRIMAITEI
Dėl mylimo tėvelio mir-
ties reikiame nuoširdžią
užjaučiantą.
Vyno pramonės ga-
mybinio susivienijimo
„Anykščių vynos“
gamybinės laboratorij-
os darbuotojų kolek-
tyvas

Vyno pramonės gamybi-
nio susivienijimo „Anyk-
ščių vynos“ administracija
ir profsąjunginė organi-
zacija reikiama nuoširdžią
užjaučiantą DANUTEI
MAZRIMAITEI dėl tėve-
lio mirties.

Tragiškai mirus RO-
UI MEDEKSAI, nuošir-
džiai užjaučiame jo moli-
ai ir artimuosius.
Kazlauskai, Gavėniai

VYTAUTUI ZUBUI
Nuoširdžiai Jus užjau-
čiame dėl brangaus tėve-
lio mirties.
Z. Jasiukaitienė, P.
B., D. ir A. Bernato-
niai, E. ir J. Šniul-
kai

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red pavaduotojo
5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių
5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникийского район-
ного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных
депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 35. Spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdi-
nama rotacine mašina. Indeksas 87262.

Išleina antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.267 Užsak. Nr. 1130